

Teab sigarite saladust

Veiki Kolk on üks isevärki mees. Teab peaaegu kõike sigaritest ja nende nautimisest. Ja on Abjal juba poolteist aastat mõisavalitsejaks. Tõsi, see valitseja ei pelga ise kuube maha visata ja käiseid üles käärida.

TEKST KAIRI OJA – FOTOD MEELI KÜTTIM

SIGARID EESTIS

- Kuuba sigareid pakub Tallinnas Rasa Trading Company, neil on ka n-õ humidoripinna rendi teenus, kus saab oma kollektiooni hoida.
- Muu maailma kvaliteetsigaritega tegeleb Sigarimaja.
- Kvaliteetsigarite hinnad jäävad 80 ja 500 kr vahele.
- Masinaga valmistatud ja lühikese täitjaga sigarid jäävad hinnaklassi 30–40 kr.
- On olemas ka masinaga tehtud toorikud, millele on viimane kiht käsitsi lisatud, tavaliselt on nad ka lühikese täitjaga ja maksavad 70–80 kr.
- Vanad haruldaseks muutunud sigarid headest aastatest võivad maksta kuni veerand miljonit krooni karp (tihti suurem eriväljaande humidorkarp) ja enamgi.

- Näiteks Kuuba sigaritest Edicion Limited on need, mis võivad õnnestunud sigari puhul praegusest 7000–8000kroonisest karbihinnast 10 aasta pärast 20 000–30 000 krooni klassi tõusta ja sealt veel edasigi.
- Rolli mängib ka asjaolu, kas on käimas sigaribuum, kui hinnad tõusevad järsemalt.

Veiki Kolkile ei meenu täpselt, millal sigarid tema ellu ilmusid, kuid see oli umbes seitse-kaheksa aastat tagasi. Ka tema isa on olnud omamoodi sigarite ja veini austaja. Kuid tegelikult on meest alati paelunud veidi erilised asjad. Näiteks kosmos. Mis võlub teda sigarite puhul?

Veiki vaatab läbi akna kolletuva puuvõra taustal olevat sinist taevast ja muigab: "On ju sigar vaid ühe taimeliigi lehtedest kokku keeratud pulgakujuline ese – mis seal ikka nii erilist saab olla? Aga ehk ongi eriline just see, et midagi pealtnäha nii lihtsat suudab pakkuda naudingut, mis teeb elu elamist väärivaks – nii on vist kõigi naudingutega..."

Veiki Kolk usub, et moe või prestiiži pärast ei tasu küll sigarisuitsetajaks hakata, see rõõm võiks olla ehe.

Veiki Kolgi sigarikogu on just paras, et endale aeg-ajalt väike nauding lubada. Äri ta sigaritega teha ei soovi.

Veiki arvab, et loomulikult võiks sigarite puhul rääkida valmistamis- ja keerulistest valmistamisprotsessidest, kuid sigarist saadav nauding on siiski see, mis tema meeli seob. Sageli lubab mees endale pärast väsitavat tööpäeva ühe sigari. "Kui olete lubanud endale suurepärase õhtusöögi ja mõnusa haigutusega end välja sirutanud, kallate seejärel klaasi portveini ja süütate sigari... See on hetk, kui ettekujutus sigari tõelisest olemusest kusagil kaugel lõunamaa saarel muutub reaalseks," kujutleb Veiki Kolk.

Võiks arvata, et sigarihobule kulub terve varandus. Siiski ei pea Kolk väljaminekuid sigaritele märkimisväärselt suureks, küll aga on saadav nauding iga krooni väärt.

Sigaritele pühendatud veebilehe löi Kolk kuus aastat tagasi põhjusel, et luges ise sigarite teemal palju ja sellest tekkis mõte tekitada koht, kust Eesti inimesel alustada, kui on olemas huvi sigarite vastu. Viimasel ajal on lehekülg Kolgi sõnul pisut tähelepanuta jäänud – paljuski just mõisale kuluva aja tõttu. Samas on ta ka õppinud sigareid rohkem nautima ja vähem sel teemal teoretiseerima.

Tõtt-öelda ei pea mõisaomanik end otseselt sigarite kogujaks – kogub pigem naudinguid. Loomulikult on olemas väike valik tema humidoris, millest mõnda sigarit kavatseb ta suitsetada homme, teist karpi peab arukaks lasta aasta-paar aeguda, mõni aga ootab erilist hetke. Suur sigarite kogumine nõuaks kindlasti n-õ sisse astutavat humidori – väga suuri investeeringuid, suhtlemisi oksjonimaailmaga jne. Kolk ei välista samas, et kunagi selleni jõuab.

Üldiselt ei armasta Abja mõisahärra sigaritega äri teha. Algselt sellepärast, et olla oma kodulehega erapooletu sigarite hindaja, nüüd aga rohkem sellepärast, et seda harrastust enda jaoks mitte rikkuda. Talle piisab nautimisest. **G**